

РЕШЕНИЕ

№ 875

гр. София, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Б СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Любомир Василев

Членове: Ваня Н. Иванова
Виктория Недева

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Любомир Василев Въззивно гражданско дело
№ 20231100514204 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258 –чл.273 ГПК /въззивно обжалване/.

В. гр.д. №14204/2023 г по описа на СГС е образувано по въззивна жалба на Застрахователно Акционерно Дружество Д.Б. : Ж. и З.“ АД гр.София ЕИК **** срещу решение №16945 от 19.10.2023 г по гр.д.№51190/22 г на СРС , 164 състав ; с което въззивникът е осъден да заплати на основание чл.411 ал.1 КЗ на ЗЕАД „Б.В.И.Г.” ЕИК **** от гр.София сумата от 997,26 лева, непогасен остатък от регресна претенция на застраховател по „Каско Стандарт“ за нанесени щети на л.а.,„Тойота Айго“, рег. № СН **** ВА, в резултат на ПТП на 03.04.2022г в гр. Ямбол, на кръстовището на бул. „Европа“ и обходен път Север , по вина на водач на т.а. „Фиат Дукато“, рег. № У **** АМ , чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, ведно със законната лихва от 21.09.2022г. до окончателното заплащане на сумата ; както и да заплати сумата от 746 лева разноски пред СРС .

Въззивникът излага доводи за неправилност на решението на СРС . Не е доказан фактическия състав на регресното вземане на ищеца , а СРС е приел несъществуващ механизъм на ПТП . Незаконосъобразно не е уважено възражението за съпричиняване на въззивника. Водачът на л.а.,„Тойота Айго“, рег. № СН **** ВА се е движел с висока и несъобразена с пътните условия скорост , което е доказано от показанията на водача на т.а. „Фиат Дукато“, рег. № У **** АМ . Също така водачът на л.а.,„Тойота Айго“ е сменил рязко пътните ленти и е нарушил пътната маркировка и това е довело до ПТП . Не следва да се кредитира САТЕ , която е работила само по исквата молба.

Въззиваемата страна е подала писмен отговор , в който оспорва въззивната жалба и изразява съгласие с мотивите на СРС . Виновен за ПТП е само водачът на т.а. „Фиат Дукато“ , който не е спрял на знак „Стоп“ и не е пропуснал движещия се по път с предимство л.а. „Тойота Айго“ . Законосъобразно са кредитирани показанията на св.В. , двустранния протокол и САТЕ . Не трябва да се дава вяра на показанията на св.Б. , които са противоречиви и противоречат на другите доказателства . Възражението за съпричиняване на въззивника е недоказано .

Въззивната жалба е допустима. Решението на СРС е връчено на въззивника на 25.10.2023 г и е обжалвано в срок на 07.11.2023 г /по пощата/.

Налице е правен интерес на въззивника за обжалване на решението на СРС .

След преценка на доводите в жалбата и на доказателствата по делото , въззивният съд приема за установено следното от фактическа и правна страна :

Във връзка с чл.269 ГПК настоящият съд извършва служебна проверка за нищожност и за недопустимост на съдебното решение в обжалваната част , като такива основания в случая не се констатира . Относно доводите за неправилност съдът /принципно/ е ограничен до изложените във въззивната жалба изрични доводи , като може да приложи и императивна норма в хипотезата на т.1 от Тълкувателно решение №1 от 09.12.2013 г по тълк.дело №1/2013 г на ОСГТК на ВКС .

За да уважи иска СРС е приел от фактическа страна , че не е спорно между страните , че същите са съответно застраховател по „Каско Стандарт“ и застраховател по „ГО“ на собственика на увредения автомобил и на виновния водач .

Ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер на 1959,52 лв , като сумата е заплатена на сервиза, извършил ремонтните дейности по отстраняване на вредите по увреденото МПС . Ответникът е заплатил частично заявената от ищеца регресна претенция, като му е заплатил сумата в размер на 987,26 лв.

Според СРС , от двустранния констативен протокол за ПТП от 03.04.2022 г , свидетелските показания на св. В. /водач на л.а. „Тойота Айго“, и от САТЕ /основна и допълнителна/ се установява, че причина за настъпване на процесното ПТП е поведението на водача на т.а. „Фиат Дукато“, рег. №У **** АМ , който не е спазил намиращия се в неговото платно за движение пътен знак Б-2 „Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“.

От приетата по делото схема на организацията на движението на процесното кръстовище в гр. Ямбол, заключено между бул. „Европа“ и Обходен път – Север, в т.ч. за хоризонталната маркировка и вертикална сигнализация, безспорно се установява, че **л.а. „Тойота Айго“ се е движил по път с предимство**, като малко преди приближаване на кръстовището, св. В. се е престоила в крайна дясна лента, която била за направо и надясно и движейки се именно по нея навлязла в кръстовището, с убеждението, че се движи по път с предимство.

Неспазвайки забранителния знак „Б-2“, водачът на т.а. – св. Б. - е навлязъл в кръстовището и като не пропуснал движещия се по пътя с предимство лек автомобил, управляван от св. В., допуснал ПТП, с което причинил на последния имуществени вреди.

Според СРС не трябва да се кредитират показанията на св.Б. по отношение на механизма и причините за настъпване на процесното ПТП, тъй като същите са вътрешно противоречиви и не кореспондират с приетите по делото писмени доказателства, в т.ч. съставения от участниците в ПТП, двустранен констативен протокол от 03.04.2022 г. Св.Б. в показанията си няколко пъти заявява, че е видял приближаващия кръстовището автомобил на св. В., която идвала от дясната му страна, но не става ясно защо същия е очаквал тя да завие надясно по пътя, по който и той се движи, защо трябва да подава мигач, след като същата се движи в лента, на която с пътната маркировка е указано, че е разрешено движението както направо, така и надясно, а тя очевидно е за направо. Независимо в коя лента е карала св. В. /средна или крайна дясна/ и двете активни ленти разрешават движението направо, накъдето е продължила тя след навлизане в кръстовището. Изцяло субективна е причината /оказалата се грешна на място преценка на водача на товарния автомобил/, поради която същия без да изчака лекия автомобил да напусне кръстовището, е навлязъл също в него. Необяснимо е в случая защо водачът Б. „си мислел, че тя ще завие надясно...“, а на друго място в показанията си пък твърди, че „тя нито мигач даваше, че влиза в лявата лента...“.

Според СРС не трябва да се дава вяра на показанията на св. Б. относно това, в коя лента се е движел лекия автомобил непосредствено преди удара, тъй като в показанията му има противоречия, като веднъж признава, че схемата на ПТП отразена в ДКП е вярна „нямам възражения към попълненото, щото горе-долу да е сантиметри, 50-60 см.“, а на следващо място твърди, че св.В. „сменила рязко лентата си на движение непосредствено преди удара в него, отклонявайки се вляво, но без мигач“ и по тази причина „те изобщо не са я направили, както трябва схемата. Беше в средната част на платното, в изпреварващото платно, а не както е отразено на схемата в дясната част. Като я видях, веднага реагирах, но не можах повече нищо да направя...“. Независимо в коя лента обаче се е движела св. В., очевидно е в случая е, че **св. Б. е навлязъл в кръстовището, преди лекия автомобил да премине**, и дори е достигнал до средата на насрещното платно за движение /по което се е движел лекия автомобил „Тойта Айго“/. Това най-ясно личи на представения от в.л. в заключението по експертизата „Изглед от бул. „Европа“ в посока към „Обходен път-Север“ на гр. Ямбол в района на ПТП, считано от посоката на движение на „Тойота Айго“, откъдето е видно, че водачът на товарния автомобил е пресякъл повече от 2/3 от платното за движение и удара е настъпил между двете активни ленти за направо /с посока към гр. Ямбол/. Тоест, въпреки, че св. Б. твърди, че е забелязал лекия автомобил още от около 200 м. преди кръстовището, той не е изчакал преминаването му на знак „Стоп“, а е предприел пресичане на кръстовището, като „грешно“ е разчел намерението на водача на лекия автомобил, че ще продължи движението си надясно, в който случай евентуално не би настъпило съприкосновение между двата автомобила. Същевременно в показанията си св.В. е категорична, че още преди да влезе в кръстовището се е престроила в дясната лента, която е за направо, и е навлязла в кръстовището без да сменя лентите.

Според СРС видно от отразеното на схемата към ДКП, видимите щети и първоначалната зона на удара за лекия автомобил са изцяло в лявата част, а за товарния автомобил съответно

в предната част, като за последния със знак „Х“ е отбелязано обстоятелството, че е налице „неспазване на знак за предимство или червена светлина“. Св. Б. при предявяване на ДКП е посочил, че подписа на водач на превозно средство „А“ е негов и същия е подписал протокола доброволно, като същия вярно отразява случилото се. Показанията на св. Б. преценени по реда на чл.172 от ГПК са заинтересовани, противоречиви и необективни. Следователно, както и в.л. е заключил в експертизата си, основната причина за настъпването на произшествието от техническа гледна точка, съобразно с доказателствата по делото, е **поведението на водача на товарния автомобил „Фиат Дукато“**, който при наличието на пътен знак „Б-2“ („Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“) не е пропуснал, вследствие на което е настъпил удар с движещия се по бул. „Европа“ срещу пътен знак „Б-3“ („Път с предимство“) лек автомобил „Тойота Айго“ с рег. № СН****ВА. В случая единствено водачът на т.а. „Фиат Дукато“ – св. Б. е имал възможност да предотврати настъпването на ПТП, ако при наличие на знак „Б-2“ е пропуснал движещия се по пътя с предимство лек автомобил „Тойота Айго“, след което безпрепятствено да продължи и своето движение.

Според СРС по делото не се установява от събраните доказателства виновно поведение на другия водач – св. В.. Няма ангажирани никакви доказателства за евентуално съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на лекия автомобил, нито такива, указващи превишаване от негова страна на разрешената за участъка скорост на движението. В производството, противно на твърденията на ответника, се установява по безспорен начин, че увредения лек автомобил се е движел по път с предимство, а товарния такъв, управляван от водача Б., чиято гражданска отговорност е застрахована при ответното дружество съответно е бил длъжен да се съобрази с намиращия се пред него знак „Б-2“ задължаващ го да пропусне движещите се по пътя с предимство автомобили, което той безспорно не е сторил и с това виновно е нарушил правилата, установени в ЗДвП.

Според СРС от показанията на свидетелите става ясно също, че, при съставянето на протокола същите са нямали спор по отношение на причината за ПТП. Следователно приетия по делото ДПК за ПТП от 03.04.2022 г. е съставен съгласно изискванията на Наредба № Из-41 от 12 януари 2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд (загл. изм. - дв, бр. 19 от 2017 г.), в частност чл.5 от същата, предвиждащ „когато при произшествието са причинени само материални щети и между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те попълват своите данни в двустранен констативен протокол за ПТП - приложение № 3. Безспорно се установи, че участниците са имали съгласие по обстоятелствата на ПТП и доброволно са попълнили и подписали ДКП за ПТП, което бе потвърдено и в настоящото съдебно производство, при разпита им като свидетели. Протоколът за ПТП от 03.04.2022г., макар да не е отбелязано, че е регистриран в КАТ, на основание нормата на чл.180 ГПК, в частта на изявленията на водачите е частен документ, подписан от тези лица и обвързва съда да приеме, че изявленията, вписани в

същия документ на първо място са направени от лицата – водачи на МПС, участвали в ПТП, а на следващо място, че ПТП е настъпило по описания в протокола начин, вкл. описаното в графичната му част /като схема на ПТП/.

Според СРС съгласно описаните в протокола обстоятелства и отразената схема на ПТП, е видно, че водача на автомобил „А – т.а. „Фиат Дукато“, с рег. № У****АМ поради неспазване на знак за предимство ударил странично преминаващия през кръстовището и движещ се по пътя с предимство лек автомобил „Тойота Айго“ с рег. № СН****ВА, с които си действия виновно е нарушил правилата за движение /разпоредбата на **чл.50, ал.1 ЗДвП** , предвиждаща „на кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство.“/, при което е бил увреден автомобила, застрахован при ищеца.

Според СРС от заключението на САТЕ безспорно се установява, че описаните щети по л.а. „Тойота Айго“ с рег. № СН****ВА , както в ДКП, така и след заявяването на щетата при огледа и описите на ищеца, са в пряка причинно-следствена връзка с описания пътен инцидент от 03.04.2022 г. в гр. Ямбол. По делото са представени доклад по щета, опис на претенция, опис-заключение, калкулация към щета, фактура за извършените ремонтни дейности и заключението на САТЕ. От тях се установява вида на щетите по л.а. „Тойота Айго“ и извършените ремонтни дейности по отстраняване на щетите по л.а.. Видно от приложената по делото фактура № 5144/11.05.2022 г., издадена от автосервиза „Кале Ауто“ ЕООД, извършил възстановителните дейности, последните възлизат на сума от **общо 1959,52 лв.** и включват разходи за ремонт, възстановяване и боядисване на описаните като увредени детайли по л.а. „Тойота Айго“. Тази заплатената на автосервиза стойност на ремонтните работи, видно и от заключението на САТЕ дори е по-ниска от стойността на ремонта по средни пазарни цени от **2314,70 лв .** Следователно искът е доказан както по основание , така и по размер .

Решението на СРС е правилно , като мотивите му се споделят напълно и от настоящия съд . Съгласно разпоредбата на чл.411 от КЗ заплатилият вредите застраховател по „Каско“ има правото да възстанови платеното от деликвента или от застрахователя по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, встъпвайки в правата на увредения. Предпоставките за основателност на тази претенция са: наличието на валидно имуществено застрахователно правоотношение между застрахователя и увредения ; настъпването на застрахователно събитие – увреждане на застрахованото имущество; възстановяване на вредите от застрахователя; и валидна застраховка „Гражданска отговорност“ между ответника и виновния водач .

В случая ищецът е застраховател по „Каско“ и е представил доказателства за настъпването на процесното ПТП и за неговия механизъм – двустранен констативен протокол за ПТП , свидетелски показания на св.В. /водач на л.а. „Тойота Айго“/, и САТЕ /основна и допълнителна/ . Ищецът е заплатил за ремонта на л.а., а съгласно САТЕ заплатената сума е дори по-ниска от стойността на ремонта по средни пазарни цени .

Противно на твърденията на въззивника механизмът на ПТП е доказан по безспорен начин - л.а. „Тойота Айго“ се е движил по път с предимство, като малко преди приближаване на кръстовището, св. В. се е престоила в крайна дясна лента, която била за направо и надясно и движейки се именно по нея навлязла в кръстовището, с убеждението, че се движи по път с предимство. **Неспазвайки забранителния знак „Б-2“, водачът на т.а. – св. Б. - е навлязъл в кръстовището и като не пропуснал движещия се по пътя с предимство лек автомобил, управляван от св. В., допуснал ПТП, с което причинил на последния имуществени вреди.** Нарушен е чл.50 ал.1 ЗДвП, според който на кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство. Освен това забранителният знак „Б-2“ предполага съответния водач **напълно да спре движението си за пропускане на МПС по пътя с предимство**, а св.Б. признава, че първо е навлязъл в пътя с предимство, после опитвал движение на заден ход за да излезе от пътя с предимство, автомобилът угаснал и пр. Подобни действия на Б. са неправомерни, а той **поначало не е следвало въобще да навлиза в пътя предимство, а да спре преди него**.

Що се отнася до твърденията на свидетеля Б. за превишена скорост, с която се е движел л.а. и за нарушаване на пътна маркировка, според настоящия съд се касае за **защитна версия на свидетеля**, която не намира подкрепа в други доказателства по делото и която не трябва да се кредитира.

Законосъобразно СРС е приел за недоказано възражението за съпричиняване на ответника. Предвид механизма на ПТП – необосновано отнемане на предимство на МПС движещо се по главен път – водачът на л.а. „Тойота Айго“, който се е движел правомерно няма никакъв принос за ПТП. Недоказани са твърденията на въззивника за наличие на превишена скорост на движение на л.а. „Тойота Айго“, за нарушаване на маркировка и пр. Такива данни по делото липсват, освен защитната теза на св.Б. Няма причина да не се кредитират основната и допълнителната САТЕ, защото същите съответстват на всички останали убедителни писмени и гласни доказателства по делото, без показанията на виновния водач Б. От същия не може да се очаква да признае без уговорки очевидната си вина.

Налага се изводът, че решението на СРС трябва да се потвърди. С оглед изхода на делото в тежест на въззивника са разносните на въззиваемата страна в размер на 320 лева адвокатско възнаграждение, до който размер същото е намалено поради прекомерност.

На основание чл.280 ал.3 т.1 ГПК и с оглед материален интерес на обжалваното под 20 000 лева по търговско дело настоящото решение не подлежи на обжалване.

По изложените съображения, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №16945 от 19.10.2023 г по гр.д.№51190/22 г на СРС, 164 състав

.
ОСЪЖДА „Застрахователно Акционерно Дружество Д.Б. : Ж. и З.“ АД гр.София ЕИК ****
да заплати на ЗЕАД „Б.В.И.Г.“ ЕИК **** от гр.София сумата от 320 лева разноси пред
СГС .

Решението не подлежи на обжалване .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____